

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 138/12
Люксембург, 6 ноември 2012 г.

Решение по дело C-199/11
Europese Gemeenschap/Otis NV и др.

Хартата на основните права допуска Комисията да предяви пред национална юрисдикция от името на Съюза иск за поправяне на вредите, претърпени от Съюза вследствие на картел или практика, който/която противоречи на правото на Съюза

Когато с решение на Европейската комисия се установява съществуването на антиконкурентно споразумение, това решение обвързва публичните органи, включително националните юрисдикции.

През февруари 2007 г.¹ Комисията налага глоби с общ размер над 992 милиона евро на групите Otis, Kone, Schindler и ThyssenKrupp за участието им в картели на пазара на продажбата, инсталирането, поддръжката и модернизиранието на асансьори и ескалатори в Белгия, Германия, Люксембург и Нидерландия.

Засегнатите дружества подават жалба за отмяна на решението пред Общия съд на Европейския съюз. С решения от 13 юли 2011 г.² Общият съд отхвърля жалбите на Otis, Kone и Schindler. Що се отнася до дружествата от групата ThyssenKrupp, Общият съд решава да намали наложените им глоби.

Някои дружества от четирите групи пред Съда подават жалби за отмяна на решенията на Общия съд³.

Същевременно през юни 2008 г. Комисията, в качеството на представител на Европейския съюз (наричан към онзи момент Европейска общност), предявява пред tribunal de commerce de Bruxelles (Белгия) иск, с който претендира от Otis, Kone, Schindler и ThyssenKrupp сумата 7 061 688 EUR. Комисията поддържа, че Европейският съюз е претърпял в Белгия и Люксембург имуществена вреда от картела, в който са участвали тези предприятия. Всъщност Европейският съюз е сключил няколко договора за обществени поръчки за инсталиране, поддръжка и реновиране на асансьори и ескалатори в различни сгради на

¹ Решение C(2007) 512 окончателен на Комисията от 21 февруари 2007 г. относно производство по член 81 [ЕО] (дело COMP/E-1/38.823 — Асансьори и ескалатори), резюме на което е публикувано в Официален вестник на Европейския съюз (ОВ 2008 г., С 75, стр. 19).

² Решение по дело Schindler Holding Ltd и др./Комисия (T-138/07); Решение по съединени дела General Technic-Otis Sàrl/Комисия (T-141/07), General Technic Sàrl/Комисия (T-142/07), Otis SA и др./Комисия (T-145/07) и United Technologies Corp./Комисия (T-146/07); Решение по съединени дела ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV/Комисия (T-144/07), ThyssenKrupp Aufzüge GmbH и др./Комисия (T-147/07), ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl/Комисия (T-154/07), ThyssenKrupp Liften BV/Комисия (T-148/07), ThyssenKrupp Elevator AG/Комисия (T-149/07) и ThyssenKrupp AG/Комисия (T-150/07) и Решение по дело Kone Oyj и др./Комисия (T-151/07) (вж. също Прессъобщение № 72/11).

³ Висящи дела: Schindler Holding Ltd и др./Комисия (C-501/11 P) и Kone и др./Комисия (C-510/11 P).

Дела, заличени от регистъра с определения: Определение от 24 април 2012 г. по дело ThyssenKrupp Liften Ascenseurs/Комисия (C-516/11 P) и Определение от 24 април 2012 г. по дело ThyssenKrupp Liften /Комисия (C-519/11 P); Определение от 8 май 2012 г. по дело ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg/Комисия (C-504/11 P), ThyssenKrupp Elevator/Комисия (C-505/11 P) и Определение от 8 май 2012 г. по дело ThyssenKrupp/Комисия (C-506/11 P).

Приключили дела: Определение от 15 юни 2012 г. по дело United Technologies (C-493/11 P) и Определение от 15 юни 2012 г. по дело Otis Luxembourg и др./Комисия (C-494/11 P).

европейските институции със седалище в двете държави на цени, за които се твърди, че са по-високи от пазарните заради картела, обявен от Комисията за незаконен.

При тези обстоятелства tribunal de commerce de Bruxelles решава да отправи към Съда няколко преюдициални въпроса. На първо място, той пита дали Комисията е овластена да представлява Съюза пред национална юрисдикция с оглед на обстоятелствата по конкретното дело.

В това отношение Съдът счита, че тъй като делото е образувано преди влизането в сила на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), представителството на Съюза се урежда от Договора за създаване на Европейската общност (ЕО). Следователно Комисията е овластена да представлява Общността пред националната юрисдикция без да е необходимо да разполага със специално пълномощно за това.

На второ място, националната юрисдикция пита дали Хартата на основните права на Европейския съюз допуска Комисията като представител на Съюза да предяви иск за поправяне на вредите, претърпени от Съюза вследствие на нарушаващо конкуренцията поведение, чиято противоправност е установена с решение на тази институция.

Съдът напомня най-напред, че всеки има право да иска да бъдат поправени претърпените от него вреди, когато съществува причинно-следствена връзка между тези вреди и забранен картел или забранена практика и че такова право следователно има и Съюзът.

Това право обаче трябва да се упражнява при спазване на основните права на страните, гарантирани по-специално от Хартата. Що се отнася в частност до правото на ефективна съдебна защита, Съдът напомня, че то включва различни аспекти като по-конкретно правото на достъп до съд и принципа на равни процесуални възможности.

Що се отнася до правото на достъп до съд, Съдът посочва, че правилото, според което националните юрисдикции са обвързани от направените в решение на Комисията констатации за наличие на противоправно поведение, не предполага лишаване на страните от достъп до съд. В това отношение Съдът подчертава, че правото на Съюза предвижда система за съдебен контрол по отношение на решенията на Комисията в областта на конкуренцията, която система предоставя всички гаранции, изисквани от Хартата на основните права.

Съдът отбелязва също така, че макар да е вярно, че националните съдилища са обвързани от констатациите на Комисията за наличие на нарушаващо конкуренцията поведение, това не променя обстоятелството, че само те са компетентни да преценят дали е настъпила вреда и дали съществува пряка причинно-следствена връзка между това поведение и претърпаната вреда. Дори когато в решението си Комисията е трябвало да определи конкретните последици от нарушението, пак националните съдилища са тези, които трябва да установят отделната вреда, причинена на всяко лице, което е предявило иск за поправянето ѝ. Ето защо Комисията не е съдия и страна по делото.

Накрая, що се отнася до принципа на равните процесуални възможности, Съдът напомня, че целта на този принцип е да се осигури равновесие между страните в производството като се гарантира, че всеки представен пред юрисдикция документ може да бъде преценен и оспорен от всяка от страните в производството. Съдът обаче отбелязва, че в конкретния случай информацията, която Комисията е събрала по време на образуването във връзка с нарушението производство и с която дружествата твърдят, че не са запознати, не е предоставена от Комисията на националната юрисдикция. При всяко положение правото на Съюза забранява на Комисията да използва събраната при разследване в областта на конкуренцията информация за цели, различни от тези на разследването.

По тези съображения Съдът заключава, че Хартата допуска Комисията да предяви пред национална юрисдикция от името на Съюза иск за поправяне на вредите, претърпени от Съюза вследствие на картел или практика, който/която противоречи на правото на Съюза.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708